

Voor en na Handelingen 28:28

(de grens tussen twee bedelingen)

Door: Otis Q. Sellers

Voor Hand. 28:28

1. Het heil Gods was met en onder Israël. (Deut.7:21; Jer.14:8-9; Hand.13:32-33)
2. Het zaad van Abraham was *Ammi*, Gods volk.
3. Er bestond een doel dat verborgen was in God en dat door geen mens gekend kon worden. (Efez.3:5)
4. Paulus vertelde niets anders in zijn verkondiging dan wat op één of andere wijze al bekend was in de geschriften van Mozes en de profeten. (Hand.26:22)
5. De verkondiging van Gods Woord werd altijd bevestigd door de tekenen die volgden. (Mark.16:20; Hebr.2:4; Rom.15:19)
6. Gods bestuur werd niet uitsluitend gekenmerkt door genade. Sommige daden waren genadig, andere waren rechtvaardig of bestraffend. Mensen stierven wegens hun ongerechtigheid. (Hand.5:1-11)
7. Het bestuur van God berustte niet op geloven alleen. De mensen waren niet beperkt tot het Woord van God alleen. Er waren visioenen, geluiden en ervaringen.
8. Het evangelie van Gods genade werd verkondigd. (Rom.1:16)
9. Het evangelie werd eerst aan de Jood verkondigd. De Jood kreeg als eerste de kans om te geloven. (Hand.3:26; 10:36; 13:32-33; 13:46)

Na Hand. 28:28

1. Het heil Gods is met en onder de heidenen. (Hand.28:28; Kol.1:27)
2. Het zaad van Abraham is *Lo Ammi*, niet Gods volk.
3. De waarheid, die verborgen was in God, is geopenbaard aan Zijn heiligen. (Kol.1:26)
4. Paulus sprak over alles overtreffende waarheden waar Mozes en de profeten geen weet van hadden. (Efez.3:9)
5. De verkondiging van Gods Woord wordt niet bevestigd, behalve door de verklaring dat God gesproken heeft.
6. Gods bestuur wordt gekenmerkt door pure genade. Al Zijn daden zijn genadig. Geen enkele ontstaat uit Zijn rechtvaardigheid en alle oordelen over menselijke zonden zijn opgeschort. (Efez.3:2)
7. Het bestuur van God berust op geloven alleen. We zijn beperkt tot het Woord van God alleen. Niets is nog afhankelijk van visioenen of ervaringen.
8. Het evangelie van genade is karakteristiek voor het genadige bestuur.
9. Het evangelie wordt niet langer eerst aan de Jood verkondigd. Er bestaat geen voorkeursbehandeling meer. Heidenen zijn deelgenoot geworden van Gods beloften in het evangelie. (Efez.3:6)

10. Het had voordelen om een Jood te zijn en de besnijdenis was nuttig. (Rom.3:1-2).	10. Jood zijn is geen voordeel meer en de besnijdenis heeft geen nut meer.
11. Paulus besneed Timotheüs. (Hand.16:3)	11. Paulus beschouwt de besnijdenis als afval. (Filip.3:5-8)
12. Aan Israël zijn de woorden van God toevertrouwd. (Rom.3:2)	12. We hebben nu uitspraken en woorden van God die specifiek voor ons bedoeld zijn en de hele Schrift ligt voor ons open. (Efez.3:1-2; 2Tim.3:16)
13. De grote verdrukking, de wederkomst en het Koninkrijk waren nabijgekomen. Deze zijn uitgesteld. (Rom.13:12; 16:20; 1Kor.7:29; Hebr.10:25; Jak.5:7-8; 1Petr.4:7; 1Joh.2:18)	13. De verdrukking, wederkomst en het Koninkrijk zijn niet langer nabij. Zij zijn uitgesteld en opgeschort. Zij kunnen niet eerder plaatsvinden dan dat het heil Gods tot Israël is teruggekeerd.
14. Elk verbond dat God met het zaad van Abraham had gesloten, was van kracht. Een aantal van de zegeningen die zij ontvingen was op basis van een verbond. (Hand.3:25-26; 13:32-33)	14. Er is geen enkel verbond van kracht, omdat het volk met wie de verbonden waren gesloten geen bijzondere positie voor God meer heeft (Gal.3:16). Elke zegen die tot ons komt is het gevolg van het genadig handelen van God.
15. De zegeningen die heidenen ontvingen hielden verband met Gods wensen en doel voor Israël. Ze werden de heidenen gegeven opdat Israël tot jaloersheid gewekt zou worden.	15. De zegeningen die de heidenen ontvangen houden geen verband met Israël. Onze zegeningen zijn niet het gevolg van het werk dat God doet voor Israël. Onze zegeningen zullen Israël niet tot jaloersheid wekken. Zij wensen onze Verlosser niet.
16. God kwam tot heidenen om uit hen een volk voor Zijn Naam te vergaderen (Hand.15:14). Dit was al door de profeten aangekondigd (Hand.15:15).	16. De huidige plaats van God met en onder de volken kan niet worden vergeleken met een bezoek. Zijn huidige werk onder de volken komt niet voor in de profeten.
17. De gemeente Gods was het collectieve getuigenis aan en voor God op aarde. Als een mens verbonden werd met God door het geloof, werd hij automatisch lid van de gemeente Gods. Alle vroege brieven getuigen van deze waarheid.	17. Er bestaat geen collectief getuigenis aan en voor God op aarde. Verbondenheid met God heeft niets te maken met de verbondenheid van iemand aan welke gemeenschap van mensen op aarde dan ook. De verbondenheid met God in deze tijd is individueel. Efeziërs, Kolossenzen en 2Timotheüs getuigen van deze waarheid.

18. De kerken op aarde vormden de gemeente Gods en zij hadden alle recht als zodanig op te treden.
19. Er was een uitverkoren overblijfsel in Israël dat *het Israël Gods* wordt genoemd. Een Jood die geloofde bleef een Jood. Gods doel met Israël in de Handelingentijd had alleen te maken met dit overblijfsel en Zijn doel met dit overblijfsel is bereikt. (Rom.11:5; Gal.6:16; Rom.9:27-29)
20. Er zijn twee verschillende groepen gelovigen. Deze worden *gelovige Joden* en *gelovige heidenen* genoemd. Voor beide groepen golden verschillende leefregels en en vereisten. (Hand.21:20-25)
21. De totale gemeenschap van gelovigen vormde geen *samen-lichaam*. Het ene lid was niet noodzakelijk gelijkwaardig aan het andere. (1Kor.12:28)
22. De goede olijfboom, het type van Israël in alles wat God van hem heeft gemaakt, stond nog op zijn plaats. Sommige takken waren wel weggebroken en enkele takken van de wilde olijfboom waren erin geënt. (Rom.11:17,24)
23. Paulus rechtvaardigt zijn dienst aan de volken door te vertellen dat hij een priesterlijke dienst voor hen verrichtte. Hij offerde de heidenen aan God en God aanvaardde hen. (Rom.15:16)
24. Paulus was gevangene wegens de hoop van Israël. (Hand.28:20)

18. De kerken op aarde zijn niet de gemeente Gods, ondanks alles wat zij over zichzelf beweren en ondanks alle pogingen om als zodanig op te treden.
19. Er bestaat geen gelovig overblijfsel van Israël. Een Jood die tot geloof komt blijft in Gods ogen niet langer een Jood. Hij is voor altijd afgesneden van zijn verbondenheid met Israël, want hij ontvangt een betere positie.
20. Een dergelijk onderscheid bestaat niet onder de heiligen van God in onze tijd. Gods regels voor de één zijn dezelfde als voor een ander. wat Hij van de één verwacht, verwacht Hij van allen.
21. Alle gelovigen bij elkaar vormen het *samen-lichaam*. Elke heilige is gelijk aan welke andere heilige dan ook, ongeacht de soort dienst die zij in het toekomstig leven zullen verrichten.
22. Er staat geen goede olijfboom meer. Deze is gevallen toen het heil Gods tot de volken was gezonden. De stronk staat nog in de aarde. Israël als natie is nooit verloren gegaan. Op enig moment in de toekomst zal de stronk weer uitlopen, maar dat gebeurt niet voordat het heil Gods weer tot Israël is teruggekeerd.
23. Paulus verrichtte geen priesterlijke taak onder de volken toen hij de waarheid over het Geheim aan hen bekendmaakte.
24. Paulus was gevangene wegens de bediening der genade Gods, de waarheid die hem was toevertrouwd om aan de volken te verkondigen. (Efez.3:1-2)

25. De gelovigen uit de heidenen waren gasten aan de tafel van Israël. Zij namen deel aan de geestelijke dingen van Israël en stonden bij hen in de schuld. (Rom.15:27)
25. De gelovige heiden is geen gast aan Israëls tafel. Hij heeft door Gods genade zijn eigen zegeningen. De eigendommen van Israël zijn niet overdraagbaar en wij hebben zegeningen die geen deel uitmaakten van wat alleen voor Israël was bedoeld. We staan voor geen enkele zegen die wij ontvangen bij Israël in de schuld. We zijn Israël schuldig wat we allen schuldig zijn - een schuld van liefde.
26. Paulus kon genezen door zijn woord, door een zakdoek of door aanraking. De kracht om te genezen was altijd bij hem. (Hand.19:12; 28:8-9)
26. Paulus heeft niet langer de kracht om te genezen. Hij adviseert Timotheüs om wijn te drinken in verband met zijn maagproblemen. Hij wordt gedwongen zijn reisgenoot Trofimus achter te laten in Milete, omdat deze ziek was. (1Tim.5:23; 2Tim.4:20)
27. Mensen konden naar Jeruzalem reizen en een bindende uitspraak over hun geschillen krijgen van wijze mannen die hun uitspraken deden door de heilige Geest. (Hand.15:2,28)
27. Wanneer er geschilpunten zijn, kunnen mensen nergens anders naar toe gaan dan naar het Woord van God. Ze kunnen wellicht hulp ontvangen van mensen die kennis hebben van het Woord, maar de bron moet altijd het Woord zelf zijn.
28. Er waren mensen en groepen mensen op aarde die de macht van God hadden gekregen om op aarde te binden en daarmee was het ook gebonden in de hemel, of om op aarde te ontbinden, waarmee het ook in de hemel ontbonden was. (Matt.16:19; 18:19)
28. Geen mens en geen vergadering van mensen heeft een dergelijke volmacht. Deze macht is verdwenen op het moment dat het heil Gods van Israël werd weggenomen.
29. De gelovige Israëlieten werden een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap en een heilige natie genoemd (1Petr.2:9). Zij waren de vervulling van een belofte die God aan Israël had gegeven.
29. Noch de individuele gelovige, noch enige vergadering van gelovigen kan rechtmatig beweren in deze tijd een dergelijke positie in te nemen. Wij zijn geen uitverkoren geslacht, geen koninklijke priesters en ook geen heilige natie.
30. Paulus adviseert de weduwen en ongehuwden om niet te trouwen. (1Kor.7:8)
30. Paulus raadt de jonge weduwen aan te trouwen. (1Tim.5:14)
31. De gelovige heidenen werden gezegend in Christus tezamen met de gelovige Abraham. (Gal.3:9)
31. De gelovige is gezegend in en met Christus. (Efez.1:7; 2:6)

32. Het bewijs dat iemand de heilige Geest had, was dat hij in andere talen sprak, die hij niet geleerd had. (Hand.2:11; 10:46; 19:6)	32. Het bewijs dat we de heilige Geest hebben is gebaseerd op de openbaring van dit feit in het Woord van God. (Efez. 1:14-15; 2:22)
33. Voor de verlossing was naast geloof ook de doop in water een essentiële eis. (Mark.16:16; Hand.2:38)	33. De waterdoop is niet essentieel voor onze verlossing of vergeving (Efez.1:7). Er is geen plaats voor onder het bestuur van volkomen genade, dat geheel op geloof is gebaseerd.
34. Elke belangrijke gebeurtenis die plaatsvond, was de vervulling van een of andere profetie. (Hand.1:20; 2:16-21; 3:24; 13:47; 15:15; Rom.1:2)	34. Niets van wat er gebeurde na Hand.28:28 was de vervulling van een profetie. Zelfs niet de vernietiging van de tempel in 70 n.Chr.
35. Tongen, tekenen en visioenen behoorden tot Gods manier van werken in die tijd. (1Kor.14:18; Hand.10:3; 16:10)	35. Tongen, tekenen en visioenen behoren niet tot Gods manier van werken in de tegenwoordige tijd. Allen die deze dingen zoeken, staan niet in de wil van God. Allen die beweren deze dingen te ervaren, zijn misleid.
36. Paulus schreef 1Thessalonicenzen, 2Thessalonicenzen, 1Korinthiërs, 2Korinthiërs, Galaten en Romeinen. Al deze brieven ontlenen hun karakter aan het feit dat zij zijn geschreven in een tijd dat Israël nog de voorkeursplaats had, voordat het Koninkrijk werd uitgesteld en toen het heil Gods nog te midden van Israël was.	36. Paulus schreef 1Timotheüs, Titus, Filippenzen, Efeziërs, Kolossenzen, Filémon en 2Timotheüs. Al deze brieven ontlenen hun karakter aan het feit dat Israël niet langer een bevoorrechte plaats inneemt, dat het Koninkrijk is opgeschort en dat het heil Gods met en onder de volken is. Deze brieven bevatten een voortschrijdende openbaring van de waarheid die vóór Hand.28:28 geheim is geweest, dat verborgen was in God.
